

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10Csp/31/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8421200205
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Baštová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2022:8421200205.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Luciou Baštovou v spore žalobcu: D., právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, Svidník proti žalovanému: 365. bank, a. s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpenému Advokátska kancelária RELEVANS s. r. o, so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471 o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok a o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e , že úver zo Zmluvy o úvere dostupná pôžička č. 2628810610 zo dňa 10.12.2020 je bezúročný a bez poplatkov.

II. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere dostupná pôžička č. 2628810610 zo dňa 10.12.2010 v časti (3) Zmluva o úvere a záverečné ustanovenia, bod (6), v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že akékoľvek spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy, vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad, budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou v článku 10., II. Časti Všeobecných obchodných podmienok.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere dostupná pôžička č. 2628810610 zo dňa 10.12.2010 v Obchodných podmienkach pre úver - dostupná pôžička v článku 5 - Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie, bod 5.6), v znení: „Platby od Klienta sa voči pohľadávke Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: (1) na poplatky podľa Sadzobníka (2) úrok z omeškania (3) úrok z úveru (4) splátka istiny úveru. V prípade viacerých pohľadávok Banky voči Klientovi sa platby Klienta započítavajú najskôr na pohľadávku skôr splatnú podľa uvedeného poradia.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Súd u r č u j e , že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere dostupná pôžička č. 2628810610 zo dňa 10.12.2010 v Obchodných podmienkach pre úver - dostupná pôžička v článku 6 - Predčasné splatenie úveru, následky nesplácania a ukončenie ZOÚ, bod 6.4), v znení: „V prípade, ak sa úver stane predčasne splatným v zmysle bodu 6.2 OP, Banka je oprávnená úročiť nesplatenú istinu úveru zmluvnou Úrokovou sadzbou a sadzbou úroku z omeškania vo výške stanovenej v Oznámení, a to od dátumu predčasnej splatnosti až do úplného splatenia zmluvného záväzku Klienta voči Banke.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V. Žalovaný j e p o v i n ň ý zaplatiť žalobcovi sumu 2.275,90 eur, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

VI. Žalobcovi p r i z ň á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorého po právoplatnosti rozsudku rozhodne súd samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručenou Okresnému súdu Kežmarok dňa 02.02.2021 žiadal, aby súd určil, že zmluvné podmienky uvedené v zmluve o úvere dostupná pôžička č. 2628810610 sú neprijateľné, zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 2.275,90 eur titulom primeraného finančného zadostučinenia a na náhradu trov konania.

2. 1. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 10.12.2010 uzatvoril so žalovaným zmluvu o úvere dostupná pôžička č. 2628810610, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 2.000,- eur, ktorý sa zaviazal zaplatiť v 70 mesačných splátkach vo výške 60,27 eur. V zmluve bola uvedená ročná úroková sadzba vo výške 24,50 % a RPMN vo výške 27,45 %. S poukazom na § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka uviedol, že zmluva obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v časti (3) Zmluva o úvere a záverečné ustanovenia, bod (6) v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že akékoľvek spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy, vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad, budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou v článku 10., II. Časti Všeobecných obchodných podmienok.“ K neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky dospel aj Okresný súd Prešov rozsudkom, sp. zn. 24C/182/2015, zo dňa 21.2.2018, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 19Co/88/2018, zo dňa 4.10.2018, z ktorého citoval bod 21. a 22. odôvodnenia.

2.2. Za neprijateľnú považoval aj zmluvnú podmienku uvedenú v Obchodných podmienkach pre úver - dostupná pôžička v článku 5 - Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie, bod 5.6), v znení: „Platby od Klienta sa voči pohľadávke Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: (1) na poplatky podľa Sadzobníka (2) úrok z omeškania (3) úrok z úveru (4) splátka istiny úveru. V prípade viacerých pohľadávok Banky voči Klientovi sa platby Klienta započítavajú najskôr na pohľadávku skôr splatnú podľa uvedeného poradia.“ Podľa neho toto zmluvné ustanovenie poskytuje žalovanému ako dodávateľovi úveru možnosť započítavať jeho platby na iný účel, akým je splatenie istiny tohto úveru a bez ohľadu na jeho vôľu. Toto ustanovenie zmluvy zakladá nevyvážený vzťah medzi jej účastníkmi, pokiaľ ide o započítavanie platieb na predmetný úver, keďže umožňuje žalovanému postupovať v tomto smere nepredvídateľne a započítavanie platieb sa tak stáva netransparentné. Preto táto zmluvná podmienka spôsobuje v rozpore s požiadavkou dobrej viery, zjavnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa a je teda v rozpore s generálnou klauzulou (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). O neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky priamo vo vzťahu k žalovanému už bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Svidník, sp. zn. 7Csp/7/2018, zo dňa 24.1.2019, ktorý potvrdil Krajský súd Prešov, sp. zn. 2Co/60/2019, zo dňa 26.8.2019 a rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 16Csp/80/2018, zo dňa 15.11.2018 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 19Co/25/2019, zo dňa 27.8.2019.

2.3. Ako ďalšiu neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa neho obsahuje úverová zmluva podmienku uvedenú v Obchodných podmienkach pre úver - dostupná pôžička v článku 6 - Predčasné splatenie úveru, následky nesplácania a ukončenie ZOÚ, bod 6.4), v znení: „V prípade, ak sa úver stane predčasne splatným v zmysle bodu 6.2 OP, Banka je oprávnená úročiť nesplatenú istinu úveru zmluvnou Úrokovou sadzbou a sadzbou úroku z omeškania vo výške stanovenej v Oznámení, a to od dátumu predčasnej splatnosti až do úplného splatenia zmluvného záväzku Klienta voči Banke.“

2.4. Poukazujúc na § 3 ods. 5, tretia veta a § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a § 298 ods. 2 Civilného sporového poriadku tvrdil, že ako spotrebiteľ si uplatňuje primerané finančné zadostučinenie za porušenie jeho spotrebiteľských práv, ktorého možnosť priznania vyplýva aj v konaní, v ktorom sa spotrebiteľ domáha určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky a v tejto časti konania je úspešný. Primerané finančné zadostučinenie má sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má aj funkciu relutárnu, ktorá predstavuje obohatenie spotrebiteľa vo výške priznaného primeraného finančného zadostučinenia proti dodávateľovi za to, že spotrebiteľ podstúpil súdne konanie, v ktorom bol na súde úspešný. Tvrdiac, že slovo primeraný má viacero synonym a jedným z nich je slovo spravodlivý mal za to, že výška primeraného finančného zadostučinenia nemôže mať len symbolický význam, pretože primerané finančné zadostučinenie len v symbolickej výške, nemôže byť ani primeraným, ani spravodlivým. Podľa neho na rozdiel od iných inštitútov finančného zadostučinenia existujúcich v právnom poriadku Slovenskej republiky

(napr. ochrana osobnosti), v ktorých sa na prvé miesto kladie morálne zadosťučinenie a finančná satisfakcia slúži len na dovŕšenie nápravy, pri inštitúte primeraného finančného zadosťučinenia je možné zadosťučinenie len v peňažnej forme ako jediného prostriedku, na jednej strane postihu nečestného dodávateľa a na druhej strane je odmenou spotrebiteľa za úspech na súde v spotrebiteľskom právnom vzťahu. Ak má finančné zadosťučinenie reálne plniť svoj účel, tak je to možné len jeho priznaním v takej výške, aby malo nielen deklarovanú sankčnú, odradzujúcu a relutárnu funkciu, ale aby malo tieto funkcie aj reálne, čo primerané finančné zadosťučinenie priznané v symbolickej výške spĺňať nemôže. Primerané finančné zadosťučinenie požadoval vo výške 2.275,90 eur ako sumu, ktorú preplatil nad istinu úveru.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca označil a predložil zmluvu o úvere dostupnú na pôžičku.

4. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe zo dňa 19.07.2021 poprel tvrdenia žalobcu v celom rozsahu a s poukazom na názor Okresného súdu Martin v konaní vedenom pod sp. zn. 10Csp/59/2017 uviedol, že finančné zadosťučinenie nie je koncipované ako sankcia veriteľovi, ale ako náprava pre dlžníka. Podľa neho na to, aby sa spotrebiteľ mohol domáhať úspešného priznania primeraného finančného zadosťučinenia je potrebné, aby mal právoplatný rozsudok v tomto prípade o určení neprijateľných zmluvných podmienok. Ďalej uviedol, že mu nie je zrejmé, z čoho vychádzal žalobca pri určení výšky finančného zadosťučinenia a prečo žiada práve sumu 2.275,90 eur, pretože túto sumu žiadnym spôsobom neodôvodnil. Navrhol preto žalobu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania.

5.1. Žalobca v písomnom vyjadrení zo dňa 13.09.2021 k vyjadreniu žalovaného zotrval na všetkých tvrdeniach uvedených v podanej žalobe a zdôraznil, že s poukazom na ustanovenia § 298 ods. 1 Civilného sporového poriadku je súd povinný aj bez návrhu, t. j. ex offio skúmať neprijateľnosť zmluvných podmienok uvedených v spotrebiteľskej zmluve alebo v inom zmluvnom dokumente súvisiacom so spotrebiteľskou zmluvou. „Ak súd v akomkoľvek spotrebiteľskom spore (spore zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiacej so spotrebiteľskou zmluvou) posúdi zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v inom zmluvnom dokumente súvisiacom so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti, je povinný uviesť jej znenie vo výroku rozsudku, a to aj v prípade, že sa spotrebiteľ tohto posúdenia nedomáhal.“ (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol., Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, str. 1037). Konkrétne uviedol, že spotrebiteľská zmluva uzatvorená medzi ním a žalovaným má bezpochyby tzv. formulárový charakter. Zo strany žalovaného nebol nijakým spôsobom upozornený na význam rozhodcovskej doložky, ako ani na dôsledky tohto inštitútu. Jeho „zmluvná vôľnosť“ bola obmedzená len na dohodu o výške poskytnutého úveru, pričom všetky ostatné zmluvné podmienky ako aj všetky dokumenty predložené spolu so spotrebiteľskou zmluvou predstavujú diktát dodávateľa bez možnosti spotrebiteľa ovplyvniť ich obsah.

5.2. Neprijateľnosť rozhodcovskej doložky predstavuje skutočnosť, že žalovaný ju s ním individuálne nedojednal, ale táto bola už vopred naformulovaná v štandardnej zmluve, v bode 3.6 a v bode 10.2.2 Všeobecných obchodných podmienok. Nemal žiadnym spôsobom možnosť ovplyvniť obsah týchto podmienok. Mohol zmluvu o úvere spolu s VOP ako celok odmietnuť, alebo podrobiť sa celému predformulovanému obsahu. Jeho vôľa smerovala výhradne k uzavretiu zmluvy o úvere a nie k uzavretiu rozhodcovskej doložky. Dodávateľ ho nijakým spôsobom neupozornil na zakomponovanú rozhodcovskú doložku, na prípadné riešenie sporov prostredníctvom rozhodcovského súdu a taktiež mu nebol známy inštitút rozhodcovskej doložky ako takej. Miesto rozhodcovského konania si taktiež jednostranne stanovil dodávateľ, čím vznikajú vážne pochybnosti o nestrannosti a nezávislosti rozhodcovského konania. Takto formulovaná rozhodcovská doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a ako taká je teda v zmysle ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Napokon v čase podpisu zmluvy bola neprijateľnosť takejto zmluvnej podmienky (uzatvorenie rozhodcovskej doložky) špecifikovaná v ust. § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka. Rozhodcovské konanie je pritom paušálnym spôsobom zakotvené v zmluvných podmienkach ešte pred vznikom samotnej štandardnej zmluvy. V subjektívne nearbitrabilnej (spotrebiteľskej) právnej veci zvlášť vznikajú pochybnosti o objektívnosti rozhodovacieho procesu. Doložka nebola dojednaná v čase vyššej bdelosti spotrebiteľa po vzniku sporu, ale na začiatku zmluvného vzťahu a o poučení spotrebiteľa o rozdieli medzi štátnym a rozhodcovským súdnym procesom niet ani zmienky. V tomto smere poukázal nielen na rozhodnutia slovenských súdov, ale aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ.

5.3. Problematika neprijateľnosti zmluvnej podmienky týkajúcej sa poradia započítavania splátok, už bola opakovane jednotne judikovaná, nielen vo vzťahu k nebankovým subjektom, ale aj vo vzťahu ku všetkým známym kamenným bankám. Vo vzťahu k žalovanému už bola určená za neprijateľnú rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 29Csp/6/2018, zo dňa 21.1.2019, potvrdeným rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 7Co/61/2019, zo dňa 17.9.2019 a rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 29Csp/25/2018, zo dňa 25.2.2019, potvrdeným rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 6Co/71/2019, zo dňa 20.2.2020, atď.

5.4. K požadovanej výške primeraného finančného zadostučinenia uviedol, že túto považuje za adekvátnu, zodpovedajúcu svojmu účelu, pretože je potrebné toto finančné zadostučinenie nevnímať ako kompenzáciu, ale ako poskytnutú satisfakciu. Zároveň má táto suma odradiť žalovaného, ale aj iných dodávateľov, od porušovania práv spotrebiteľov. Primeranosť sumy 2.275,90 eur je vzhľadom najmä na postoj žalovaného a množstvo porušení spotrebiteľských noriem evidentne daná. Uplatňovanie legitímneho nároku v súdnom konaní predstavuje zásah nielen do bežného života. Vzhľadom na permanentný odmietavý postoj žalovaného voči svojim pochybeniam je uplatnená suma nielenže primeraná, ale zjavne aj nízka.

6. Písomným podaním zo dňa 25.02.2022 žalobca rozšíril žalobu o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, keďže v zmluve absentujú obligatórne predpísané náležitosti, a to druh spotrebiteľského úveru /§ 9 ods. 2, písm. a)/, doba trvania zmluvy /§ 9 ods. 2, písm. f)/, ročná percentuálna miera nákladov, celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov /§ 9 ods. 2, písm. j)/. K záväznosti legálnych definícií pojmov, čo sa týka predpísaných obligatórnych náležitostí spotrebiteľskej zmluvy, poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 7Cdo/234/2021, z 29.9.2021. Ďalej uviedol, že zmluva uvádza RPMN vo výške 27,45 %, avšak podľa oficiálnej internetovej interaktívnej kalkulačky Ministerstva financií SR, z Portálu finančnej osvetly a ochrany finančného spotrebiteľa MF SR je RPMN 29,59 %. V zmluve absentuje aj uvedenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, resp. je uvedená len v netransparentnom vyjadrení, že celkovú čiastku úveru predstavuje súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom. Ak však podľa zmluvy ide o 70 splátok po 60,27 eur, čo sa rovná sume 4.218,90 eur a úver bol poskytnutý vo výške 2.000,- eur, tak celkové náklady predstavujú sumu 2.218,90 eur (4.218,90 eur - 2.000,- eur) a nie 1.773,55 eur, ako je to uvedené v zmluve. Samotný úrok z úveru vo výške 24,50 % ročne je neplatný, pre jeho rozpor s dobrými mravmi, keď v decembri 2010 bol priemerný úrok úverov 13,31 % (napr. uznesenie Krajského súdu Prešov sp. zn. 20CoCsp/1/2021 z 28.09.2021). K výške primeraného finančného zadostučinenia uviedol, že úver mu bol poskytnutý vo výške 2.000,- eur, ale žalovanému zaplatil 4.275,90 eur, keď nad istinu zaplatil časť splátky 12.9.2013, vo výške 21,93 eur a splátky od 14.10.2013 do 14.9.2016, vo výške 2.253,97 eur, spolu 2. 275,90 eur. Predmetnú sumu požaduje za porušenie spotrebiteľského práva spočívajúceho v absencii obligatórnych náležitostí zmluvy, majúc za následok jej bezúročnosť a bezpoplatkovosť, ako aj za ďalšie tri porušenia spotrebiteľského práva predstavujúce neprijateľné zmluvné podmienky.

7. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 25.03.2022 k rozšíreniu žaloby uviedol, že druh zmluvy o úvere vyplýva priamo z jej označenia - Zmluva o úvere, dostupná pôžička. Okrem toho žalobca o predmetný druh úveru sám požiadaval, a to písomnou žiadosťou o úver a svojim podpisom tak na žiadosti o úver ako aj na zmluve o úvere potvrdil, že mu boli poskytnuté informácie z Formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere. Poukázal na rozhodnutia Okresného súdu Prešov sp. zn. 11Csp/187/2018 a sp. zn. 9Csp/80/2018, cit.: „Medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom bola dňa 06.10.2010 uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere s názvom „Dostupná pôžička“. Už z tohto názvu zmluvy je zrejmé, že nie je pravdivé tvrdenie žalobcu o tom, že zmluva neobsahuje uvedenie druhu spotrebiteľského úveru.“ Dlžník nebol žiadnym spôsobom ukrátený o informácie, vedel, aký úver a za akých podmienok mu bude poskytnutý, s predmetným súhlasil, úver prijal a začal splácať podľa podmienok dohodnutých v zmluve o úvere. K dobe trvania zmluvy uviedol, že táto jasne obsahuje dva základné údaje, a to počet mesačných splátok v bode 3.1 zmluvy o úvere, a to 70 mesiacov a termín konečnej splatnosti úveru dňa 10.10.2016. Doba splácania úveru bola dohodnutá na 70 mesačných splátok s rovnakým dátumom splatnosti. Počet splátok a doba trvania zmluvy o úvere je v danom skutkovom prípade totožným údajom, čo si žalobca ako priemerne uvedomelý spotrebiteľ musel vedieť uvedomiť a vyhodnotiť, čo potvrdzuje aj aktuálna súdna prax, napr. rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 41Co/10/2018. Zmluva o úvere obsahuje aj údaj o RPMN banky, a to vo výške 27,45 %. K

tvrdeniu žalobcu o nezáväznej internetovej kalkulačka, ktorá vypočítala RPMN vo výške 29,59 % uviedol, že tieto sú len informatívnym a nezáväzným prostriedkom, ktorých závery nie je možné považovať za hodnoverné a aplikovať na dané súdne konanie, nakoľko neposkytujú úplné a presné výpočty. Trval preto na tom, že údaj o RPMN bol v zmluve o úvere uvedený správne a v žiadnom prípade nebol uvedený v neprospech spotrebiteľa. Ohľadne kalkulačiek poukázal na rozhodnutia Okresného súdu Revúca, sp. zn. 8C/203/2015, Okresného súdu Prešov, sp. zn. 9Csp/187/2018 a Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 43Co/42/2018. K celkovej čiastke uviedol, že spotrebiteľ nebol spochybnený v možnosti posúdiť rozsah svojho záväzku, nakoľko poznal údaje o výške úveru a celkovej výške nákladov, vedel, koľko bude nakoniec musieť zaplatiť a prijatím úveru s takýmito podmienkami súhlasil. To, že tvrdí, že bude musieť zaplatiť inú sumu, však nevychádza zo žiadneho konkrétneho prepočtu, ktorý by reagoval na zákonnú dikciu pojmu celková čiastka úveru. Zotrval na správnosti údajov uvedených v zmluve o úvere, nakoľko tieto zodpovedajú výške nákladov spočívajúcich z úrokov za poskytnutý úver. Dikcia zákona nehovorí o tom, že celkovou čiastkou, ktorú má spotrebiteľ uhradiť je násobok počtu splátok s ich výškou, ale podľa ust. § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. celkovou čiastkou sa rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

8. Uznesením č. k. 10Csp/31/2021-93 zo dňa 31.03.2022, právoplatným dňa 26.04.2022 súd pripustil zmenu petitu žaloby tak, že tento v zmysle návrhu žalobcu rozšíril aj o určenie, že úver zo zmluvy o úvere dostupnápôžička č. 2628810610 zo dňa 10.12.2010 je bezúročný a bez poplatkov.

9. V spore bolo nariadené pojednávanie na deň 24.06.2022, na ktoré sa nedostavil žalobca a žalovaný, ktorých neúčast' ospravedlnili ich právni zástupcovia. Nakoľko nebol podaný návrh na odročenie pojednávania ani dôvody jeho odročenia, súd v súlade s § 180 Civilného sporového poriadku pojednával v neprítomnosti žalobcu a žalovaného.

10. Žalobca na pojednávaní súdu k podanej žalobe prostredníctvom svojho právneho zástupcu zotrval na podanej žalobe, písomných vyjadreniach a žiadal, aby súd žalobe po zmene petitu v celom rozsahu vyhovel. Výška primeraného finančného zadostučinenia je odvodená od sumy, ktorá bola zaplatená nad istinu a v tejto sume sú zahrnuté aj neprijateľné zmluvné podmienky. Rovnako aj žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu zotrval na podaných vyjadreniach a žiadal žalobu zamietnuť.

11. Súd po oboznámení sa s obsahom žaloby a na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, nakoľko vykonanie žiadneho z nich nebolo stranami namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné a žalovaný žiadne dôkazy nepredložil, zistil nasledovný skutkový stav:

12. Z výpisu z obchodného registra Okresného súdu Bratislava I, Oddiel: Sa, Vložka číslo: 501/B mal súd preukázané, že spoločnosť Poštová banka, a. s. zmenila od 03.07.2021 obchodné meno na 365. bank, a. s.

13. Predmetom sporu je zmluva o úvere dostupnápôžička uzavretá medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom dňa 10.12.2010, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 2.000,- eur a ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s dohodnutými úrokmi vo výške 24,60 % ročne v 70 mesačných splátkach vo výške 60,27 eur splatných vždy do 10. dňa v mesiaci s dátumom prvej mesačnej splátky dňa 10.01.2011 a dátumom konečnej splatnosti 10.10.2018. V zmluve je ďalej uvedené, že žalovaný by mal zaplatiť celkovú výšku nákladov v sume 1.773,55 eur, pri RPMN banky vo výške 27,45 %. Pri súčte všetkých splátok predstavuje celková čiastka, ktorú mal žalobca zaplatiť žalovanému sumu 4.218,90 eur (70 mesiacov x 60,27 eur), tento údaj však v zmluve uvedený nie je.

14. Zo žalobcom predloženej zmluvy o úvere dostupnápôžička vyplýva, že žalobca vyplnil predložený formulár zmluvy v časti (1) Zmluvné strany (vyplní Klient), v ktorej uviedol svoje identifikačné údaje a údaje o zamestnávateľovi, mesačnom príjme, o bývaní, svojom vzdelaní a stave. V časti (2) Žiadosť o poskytnutie úveru a žiadosť o zriadenie osobného účtu (vyplní Klient) uviedol žiadanú max. výšku úveru 3.500,- eur, dobu splácania 70 mesiacov, čerpanie úveru prevodom na účet, žiadosť o zriadenie účtu Balík KOMFORT s platobnou kartou, splácanie úveru prevodom z účtu a žiadosť o komplexný súbor poistenia. Takto vyplnený formulár podpísal žalovaný v Y.i dňa 30.11.2010. Časť (3) Zmluva o úvere a záverečné ustanovenia (vyplní Banka) obsahuje údaje o výške úveru 2.000,- eur, výške mesačnej splátky 60,27 eur, výške úrokovej sadzby 24,60 % p. a., RPMN banky 27,46 %, priemernej RPMN na trhu

nečitateľné %, celkovej výške nákladov 1.773,55 eur, dátume prvej platby 10.01.2011, dátume konečnej splatnosti 10.10.2018, dátume každej ďalšej splátky k 10. dňu v mesiaci a počte mesačných splátok 70. Ďalej obsahuje uvedenie čísla zmluvy, čísla úverového účtu, čísla osobného účtu a poistenie komplexný súbor poistenia. Všetky tieto údaje v časti (3) vyplnila banka, s tým, že tlačivo podpísala dňa 10.12.2010. Takto vyhotovený písomný text zmluvy, resp. tlačivo už neobsahuje žiadny ďalší písomný súhlas žalobcu s uvedenými podmienkami vypísanými bankou, a to ani priamo na uvedenom tlačive ani na samostatnej listine.

15. Nakoľko žalobca rozšíril žalobu aj o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, súd sa v prvom rade zaoberal tým, či zmluva o úvere dostupná pôžička obsahuje všetky zákonné náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 10.12.2010 za účelom posúdenia úveru ako bezúročného a bezpoplatkového.

16. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom ku dňu 10.12.2010 (ďalej len Občiansky zákonník) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti

17. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu 10.12.2010 (ďalej len zákon č. 129/2010 Z. z.) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

18. Podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

19. Podľa § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,

20. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

21. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:
písm. j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

22. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

23. Zo žalobcom predložených listinných dôkazov je možné uzavrieť, že medzi stranami sporu nebolo sporné, že vyplnené predložené tlačivo označené ako Zmluva o úvere dostupnápôžička má charakter úverovej zmluvy podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, pričom zmluva bola uzavretá medzi bankou ako dodávateľom, ktorej jedným z predmetov podnikania zapísanom v obchodnom registri bolo poskytovanie úverov a fyzickou osobou- nepodnikateľom, ktorá má postavenie spotrebiteľa. V aktuálnom stave úveru bol ako druh úveru uvedený dostupnápôžička, čo svedčí o tom, že zmluva obsahuje označenie druhu spotrebiteľského úveru, a preto je potrebné na vzťah medzi stranami aplikovať ustanovenia zákonov upravujúce spotrebiteľské vzťahy, a to konkrétne ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktorý vo svojej piatej hlave upravuje spotrebiteľské zmluvy a zákon č. 129/2010 Z. z. v účinnom znení. Súd zdôrazňuje, že vzhľadom na povahu zmluvy a postavenie žalobcu ako spotrebiteľa, nepochybne ide v tomto prípade o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné (§52 ods. 2 OZ). Zo samotnej zmluvy, jej označenia a náležitosti je nepochybne, že sa jednalo o spotrebiteľský úver, ktorého predmetom bolo poskytnutie finančných prostriedkov žalovaným žalobcovi, bez určenia účelu ich použitia, ktoré sa žalobca zaviazal splácať v dohodnutých mesačných splátkach. Strany sporu ani nič iné netvrdili.

24. Podľa zákona č.129/2010 Z. z. musí byť spotrebiteľská zmluva uzavretá v písomnej forme a musí obsahovať náležitosti uvedené v § 9 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Po posúdení tlačiva predloženého žalobcom je potrebné konštatovať, že toto neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, a preto ma súd za to, že predmetný úver je bezúročný a bezpoplatkový v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. z dôvodov, ktoré sú uvedené nižšie.

25. Súd považoval za potrebné sa ako prvé vysporiadať s okolnosťami uzavretia zmluvy o úvere, t. j. či medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva v zákonom predpísanej písomnej forme a či pri uzavretí zmluvy mohlo dôjsť k stretu obsahovo zhodných prejavov vôle zmluvných strán v rovnakom čase a mieste.

26. Podľa článku 2 bod 2.2) Obchodných podmienok pre úver dostupnápôžička predložených žalobcom Banka má právo návrh akceptovať alebo odmietnuť. Ak Banka po vyhodnotení bonity dlžníka upraví požadovanú výšku úveru, výšku úrokovej sadzby alebo dĺžku doby splácania úveru tak, že to neodporuje návrhu Klienta, považuje sa to za akceptáciu návrhu. Banka svoje rozhodnutie o prijatí alebo úprave výšky úveru, úprave výšky úrokovej sadzby úveru, predĺžení doby splácania alebo o neprijatí návrhu Klientovi oznámi....Podľa bodu 2.3 ZoÚ je uzatvorená a nadobúda platnosť dorúčením jej akceptácie zo strany Banky Klientovi.

27. Z predloženej listiny je nepochybne, že žalobca dňa 30.11.2010 v Y. Y. T. požiadal o úver, teda podpísal návrh zmluvy o úvere, ktorým požiadal o poskytnutie úveru vo výške 3.500,- eur s možnosťou splácať úver po dobu 70 mesiacov. Až následne dňa 10.12.2010 bol zamestnancom banky po posúdení bonity klienta doplnený návrh zmluvy o konkrétne údaje, za ktorých bol úver žalobcovi poskytnutý (výška úveru, výška mesačnej splátky, celková výška nákladov, číslo úverového účtu, dátum konečnej splatnosti, dátum prvej platby, úroková sadzba, dátum každej ďalšej platby, počet mes. splátok, priem. RPMN, RPMN banky a pod.). Návrh zmluvy o úvere, ktorý podpísal žalobca obsahoval dva základné údaje - výšku istiny a dobu splácania (bez konkretizácie najmä výškou splátok, úrokovej sadzby, celkovej čiastky úveru a pod.). Na druhej strane bankou podpísaný návrh zmluvy už obsahoval všetky ostatné údaje, pričom takýto bankou podpísaný návrh zmluvy nemožno považovať za akceptovanie návrhu žalobcu podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, keďže obsahoval aj iné ako žalobcom žiadané podmienky, keď sa líšil aj vo výške úveru. Bankou podpísaný návrh zmluvy možno považovať iba za nový návrh, s ktorým žalobca už písomný súhlas na tej istej alebo inej listine neprejavil. Takto uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere trpí nedostatkom písomnej formy, keďže prejavy vôle účastníkov uzavrieť zmluvu určitého obsahu neboli zachytené na jednej alebo na dvoch obsahovo zhodných listinách. Bankou doplnené (prípadne modifikované) zmluvné podmienky neboli žalobcom písomne prijaté, pričom konkludentné čerpanie úveru nemožno považovať za úkon, ktorým by došlo k akceptácii zmenených podmienok podľa § 275 ods. 4 Obchodného zákonníka, keďže takéto prijatie zmeneného návrhu nevyplyvalo nielen z obsahu návrhu, ale ani z obojstrannej praxe účastníkov, ktorá uzatvorením jednej zmluvy ani vytvorená byť nemohla. Zo strany žalovaného nebolo preukázané, že by žalobca akceptoval

protinávrh banky a do vyhlásenia dokazovania za skončené takýto dôkaz žalovaný nepredložil. Ak teda v tomto konkrétnom prípade žalovaný schválil úver žalobcovi vo výške 2.000,- eur, nie je možné to považovať za prijatie návrhu predloženého žalobcom, ale len za nový návrh. Na platné uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere musí mať podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva písomnú formu, a teda písomný návrh musí mať obsahovo zhodné písomné prijatie. Preto už z tohto dôvodu súd podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. považoval úver za bezúročný a bez poplatkov.

28. Vo vzťahu k bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru namietanej žalobcom súd považoval za potrebné posúdiť ešte splnenie podmienok osobitných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 1 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z.

29. Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. zmluva o úvere musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, pretože v opačnom prípade je poskytnutý spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 citovaného zákona. Je nepochybné, že v zmluve o úvere úplne absentuje údaj o celkovej čiastke úveru, pričom v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. je to jedna z osobitných náležitostí, ktorá musí byť uvedená v zmluve. Celková čiastka podľa § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z. z. je definovaná ako súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, ktoré spotrebiteľ musí zaplatiť. Žalovaný sice v zmluve uviedol celkovú výšku nákladov v sume 1.773,55 eur, táto však nič nenapovedá o tom, koľko je celkovo žalobca ako spotrebiteľ povinný zaplatiť. Celkové náklady podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. predstavujú náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, a to všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Údaj o celkovej čiastke v zmluve úplne absentuje, pričom tento údaj je sám o sebe dôležitou informáciou pre klienta spotrebiteľa pri rozhodovaní o výhodnosti toho ktorého úveru. Ak by sme zráтали výšku úveru a celkové náklady, tak ako celková čiastka vyjde suma vo výške 3.773,56 eur, táto suma však vôbec nekorešponduje so sumou 4.218,90 eur (výška splátky 60,27 eur x 70 mesiacov). A teda nielen spotrebiteľovi, ale ani súdu nie je zrejmé, aká mala byť správna celková čiastka úveru, ktorú mal žalobca zaplatiť. Číselné neuvedenie celkovej čiastky je v rozpore s povinnosťou pravdivo informovať spotrebiteľa, navyše, ak poskytovateľom úveru bolo banka, ktorá vystupuje na trhu ako profesionál znály práva a zákonov. Aj z dôvodu neuvedenia tejto povinnej náležitosti zmluvy je spotrebiteľský úver podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. bezúročný a bez poplatkov.

30. Súd tu poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/234/2021 zo dňa 29.09.2021, ktorý v bode 14 uviedol, cit.: „Spornou bola skutková okolnosť. Najvyšší súd zistil, že suma 6945,20 €, je v zmluve označená názvom: „Celkové náklady dlžníka spojené s Úverom“. Skutočnosť, že zmluva použila nesprávny pojem (názov) je skutkovou okolnosťou, ktorá spôsobuje nezrozumiteľnosť tohto právneho úkonu, keďže nastal rozpor medzi použitým pojmom a jeho obsahom. Pojmy podmienky úveru, a to „celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom“ a „celková čiastka, ktorú spotrebiteľ musí zaplatiť“ sú samostatne definované priamo zákonom č. 129/2010 Z. z. zhodne so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008. Skutočnosť, že ide pojem použitý zákonom (legálna definícia) v zhodne so smernicou vylučuje, aby k takto definovaným pojmom bol priraďovaný iný obsah, a to vzhľadom na povinnosť euro konformného výkladu. Dovolací súd súčasne vychádzal z toho, že išlo o spotrebiteľskú zmluvu, v ktorej jednotlivé použité pojmy sú prísne definované.“ Zákon č. 129/2010 Z. z. odlišoval pojmy celkové náklady a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť aj v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, a preto nič nebránilo tomu, aby žalovaný tieto jasne definované pojmy dal aj do zmluvy o úvere.

31. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam súd považuje úver podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. za bezúročný a bez poplatkov, nakoľko zmluva o úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 1 a § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z., a preto I. výrokom určil, že úver zo Zmluvy o úvere dostupná pôžička č. 2628810610 zo dňa 10.12.2020 je bezúročný a bez poplatkov.

32. Predovšetkým k argumentom žalovaného súd poukazuje aj na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 9. 11. 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a. s. c/a Klára Bíróová, v ktorom Súdny dvor vyslovil, že Článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Súd však má za to, že v prípade nedostatkov v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedených vyššie, tieto nedostatky zmluvy neumožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať celkovú čiastku k zaplateniu. Je preto zrejmé, že aj tento nedostatok mohol ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa o uzavretí zmluvy a v konečnom dôsledku o výške a trvaní záväzku. Uvedenie celkovej čiastky úveru je podmienkou vzniku nároku veriteľa na úroky a poplatky.

33. Následne súd pristúpil k preskúmaniu žalobcom namietaných zmluvných podmienok uvedených v zmluve o úvere a v Obchodných podmienkach pre úver- dostupnápôžička a aj k tomu, že v prípade, ak súd určí tieto podmienky za neprijateľné, či z tohto dôvodu prináleží žalobcovi primerané finančné zadosťučinenie.

34. Podľa § 53 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

35. Podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

36. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

37. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

38. Podľa § 298 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

39. Podľa § 298 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

40. Žalovaný namietal, že na to, aby sa žalobca mohol domáhať priznania primeraného finančného zadosťučinenia je potrebné, aby mal v prvom rade právoplatný rozsudok, v tomto prípade o určení neprijateľných zmluvných podmienok, bez existencie ktorého nie sú splnené podmienky pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. K uvedenému názoru žalovaného súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/127/2017, z ktorého cituje: „Pre úspešné uplatnenie tohto nároku (pozn. primeraného finančného zadosťučinenia) zákon nevyžaduje, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a ani to, aby žalobcovia preukazovali existenciu

a výšku vzniknutej ujmy.“ Uvedený právny názor a výklad k § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. Najvyšší súd SR prijal v spore, v ktorom si žalobcovia (v postavení spotrebiteľov) uplatnili právo na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia súčasne s návrhom na určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky. Čiže Najvyšší súd SR a ani sudy nižšieho stupňa, nezamietli žalobu spotrebiteľov o finančné zadosťučinenie (uplatňované spolu s návrhom na určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky) ako podanú predčasne preto, lebo by najskôr malo prebehnúť samostatné konanie o určenie neprijateľnej podmienky a rozhodnutie o tom by sa muselo stať právoplatné a vykonateľné. Obdobne aj odborná literatúra predpokladá, že pri žalobách o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia sa otázka prípadného porušenia práva posudzuje ako predbežná. Napríklad komentár k Civilnému sporovému poriadku (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 1037.) uvádza, že cit.: „hoci výpočet § 137 Civilného sporového poriadku je len demonštratívny, domnievame sa, že žaloba výlučne na určenie neplatnosti zmluvnej podmienky v individuálnom spotrebiteľskom spore už nebude prichádzať do úvahy. Pravidlom budú žaloby, ktorých obsahom je splnenie povinnosti (plniť, vydať bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu, zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie a pod. - porovnaj ods. 2 komentovaného ustanovenia) alebo určenie, či tu právo je (napr. vlastnícke), a súd bude platnosť ustanovení spotrebiteľskej zmluvy posudzovať ako prejudiciálnu otázku.“ Z uvedeného vyplýva, že nie je potrebné, aby konaniu o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia predchádzalo konanie o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok.

41. Súd má za to, že žaloba žalobcu je dôvodná aj v časti určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok, nakoľko zmluvné podmienky, ktorých neprijateľnosti sa žalobca domáha neboli individuálne dojednané a preukázateľne v rozpore s požiadavkou dobrej viery zakladajú hrubý nepomer v právach a povinnostiach v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. Súd v danom kontexte poukazuje na to, že na prieskum prijateľnosti zmluvnej podmienky musia byť splnené kumulatívne tie podmienky, že ide o spotrebiteľskú zmluvu medzi dodávateľom a spotrebiteľom a podmienka nebola individuálne dojednaná, pričom je dodávateľom vyvrátená domnienka, že ide o formulárovú podmienku a podmienka nebola individuálne dojednaná.

42. Predmetom preskúmania neprijateľnosti zmluvnej podmienky súdom je zistenie, či zmluvná podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ak nie je splnené toto základné pravidlo, nikdy sa nejedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Pri skúmaní, či podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu je potrebné zohľadniť právne predpisy, ktoré by sa uplatnili v prípade neexistencie tejto zmluvnej podmienky. Z toho je potom možné porovnaním zistiť, do akej miery je právne postavenie zakotvené v platnom právnom poriadku v prípade neexistencie tejto zmluvnej podmienky. Ďalším kritériom je, či dodávateľ, ktorý zaobchádzal so spotrebiteľom čestne a rovnocenne, mohol rozumne očakávať, že by tento spotrebiteľ súhlasil s takouto podmienkou po individuálnom dojednaní. Skúma sa ďalej, či zmluvná podmienka je formulovaná jasne a zrozumiteľne, pretože ak je nezrozumiteľná alebo nejasná, ak nejasnosť alebo nezrozumiteľnosť spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach, je potrebné ju vyhodnotiť ako neprijateľnú.

43. Pokiaľ ide o prvú žalobcom namietanú zmluvnú podmienku uvedenú v časti (3) Zmluva o úvere a záverečné ustanovenia, bod (6), v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že akékoľvek spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy, vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad, budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou v článku 10., II. Časti Všeobecných obchodných podmienok.“, súd bez toho, aby opakovane uvádzal žalovanému už známe dôvody týkajúce sa neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky v celom rozsahu odkazuje na rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 24C/182/2015, zo dňa 21.2.2018, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp. zn. 19Co/88/2018, zo dňa 4.10.2018, a to konkrétne bod 21. a 22. odôvodnenia tohto rozsudku; ďalej na bod. 16 odôvodnenia rozsudku Krajského súdu Prešov, sp. zn. 13Co/156/2019 zo dňa 25.02.2020, cit.: „...odvolací súd poukazuje na to, že právna úprava (viď napr. zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách) upravuje povinnosť veriteľa, ktorý je bankou ponúknuť spotrebiteľovi neodvolateľný návrh na uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy a to tak, aby spotrebiteľ mal možnosť voľby, t. j. aby mal možnosť rozhodnúť sa či predložený návrh na uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy prijme alebo neprijme. Banka ako veriteľ je tiež povinná preukázateľne poučiť klienta o následkoch uzatvorenia takejto rozhodcovskej zmluvy. Z uvedeného ustanovenia tak vyplýva, že pre dojednanie rozhodcovského konania je potrebné individuálne dojednanie rozhodcovského konania zo strany spotrebiteľa. Odvolací súd zdôrazňuje, že pre preukázateľné poučenie spotrebiteľa o možnosti voľby a o dôsledkoch rozhodcovského konania nepostačuje, ak sa rozhodcovská doložka uvedie len ako súčasť VOP, pretože podstatou VOP je, že sa v rámci konania kontraktácie nemenia.

Práve v uvedenom spočíva faktická nerovnosť uvedenej zmluvnej podmienky. Z obsahu spisu nevyplýva, že by žalovaný ako veriteľ osobitne poučil žalobkyňu o následkoch prijatia rozhodcovskej doložky a tiež nie je zrejmé, že VOP umožňujú žalobkyňi rozhodcovskú doložku odmietnuť. Odvolací súd poukazuje na to, uvedená zmluvná podmienka bola zo strany žalovaného formulovaná tak, aby docielila uzatvorenie rozhodcovskej doložky bez toho, aby žalobkyňa mala možnosť túto rozhodcovskú doložku odmietnuť. Odvolací súd tiež poukazuje na rozhodnutie Okresného súdu Prešov, č. k. 9C/127/2014-126 zo dňa 19.12.2016, v ktorom bola taktiež uvedená zmluvná podmienka vyhlásená za neprijateľnú.“

44. S poukazom na citované rozhodnutia súdov a taktiež aj s poukazom na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/1/2012 a sp. zn. 6Cdo/3/2013, ako aj na Ústavného súdu SR, sp. zn. IV. ÚS 55/2011, sp. zn. IV. ÚS 60/2011 a sp. zn. I. ÚS 456/2011 súd II. výrokom rozhodol, že táto zmluvná podmienka je neprijateľná.

45. Ďalšou žalobcom namietanou zmluvnou podmienkou bola zmluvná podmienka uvedená v Obchodných podmienkach pre úver - dostupná pôžička v článku 5 - Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie, bod 5.6), v znení: „Platby od Klienta sa voči pohľadávke Banky započítavajú bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: (1) na poplatky podľa Sadzobníka (2) úrok z omeškania (3) úrok z úveru (4) splátka istiny úveru. V prípade viacerých pohľadávok Banky voči Klientovi sa platby Klienta započítavajú najskôr na pohľadávku skôr splatnú podľa uvedeného poradia.“ Súd aj vo vzťahu k tejto zmluvnej podmienke v celom rozsahu odkazuje na bod 45. odôvodnenia rozsudku Krajského súdu Prešov, sp. zn. 2Co/60/2019 zo dňa 26.08.2019, bod 14 odôvodnenia rozsudku Krajského súdu Prešov, sp. zn. 19Co/25/2019 zo dňa 27.08.2019 a bod 17. odôvodnenia rozsudku Krajského súdu Prešov, sp. zn. 13Co/156/2019 zo dňa 25.02.2020, z ktorého cituje: „Vo vzťahu k vyhláseniu neprijateľnej zmluvnej podmienky vo výroku II. napadnutého rozsudku, t. j. o spôsobe započítania platieb žalobkyne odvolací súd uvádza, že postup žalovaného ohľadom započítania úhrad (s poukazom na ustanovenia úverových zmluvných podmienok) zo strany žalovaného najprv na poplatky a úroky je potrebné považovať za postup v rozpore so zákonom, právom EÚ a teda, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Odvolací súd na tomto mieste dodáva, že žalovaný ani v tomto prípade nepreukázal podľa čoho a ako postupoval pri započítavaní úhrad žalobkyne. Úverové zmluvné podmienky, ktoré by takýto postup žalovaného stanovovali, žalobkyňou podpísané neboli a určite neboli individuálne dojednané Podľa ust. Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah, čo bolo aj v danom prípade. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané a podľa ust. Občianskeho zákonníka sa považujú za neplatné. Vzhľadom na uvedené, preto súd prvej inštancie správne dospel k záveru o neprijateľnosti takto koncipovanej zmluvnej podmienky upravenej v obchodných podmienkach.“

46. S poukazom na citované rozhodnutia súdov súd III. výrokom rozhodol, že aj táto zmluvná podmienka je neprijateľná.

47. A napokon poslednou žalobcom namietanou zmluvnou podmienkou bola zmluvná podmienka uvedená v Obchodných podmienkach pre úver - dostupná pôžička v článku 6 - Predčasné splatenie úveru, následky nesplácania a ukončenie ZOÚ, bod 6.4), v znení: „V prípade, ak sa úver stane predčasne splatným v zmysle bodu 6.2 OP, Banka je oprávnená úročiť nesplatenú istinu úveru zmluvnou úrokovou sadzbou a sadzbou úroku z omeškania vo výške stanovenej v Oznámení, a to od dátumu predčasnej splatnosti až do úplného splatenia zmluvného záväzku Klienta voči Banke.“ Táto zmluvná podmienka bola za neprijateľnú vyhlásená napr. rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 29Csp/6/2018 zo dňa 21.01.2019, z ktorého si súd osvojil závery a z ktorého zároveň cituje: „ Zmluvná podmienka uvedená v bode 6.4 obchodných podmienok pre úver dostupná pôžička už bola právoplatným rozhodnutím súdu, konkrétne rozsudkom KS v Prešove zo dňa 28.11.2017 pod sp. zn. 2Co/2/2017 vyhlásená za neprijateľnú podmienku. 56. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany hrubú nerovnováhu. Znaky neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná, ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná. 57. Úroky za poskytnutie úveru sa na rozdiel od odplaty za akúkoľvek inú odplacnú službu, či kúpu tovaru odlišujú tým, že plynutím času narastajú. Dohoda o platení úrokov za úver aj po splatnosti spôsobuje, že takéto úroky v skutočnosti navyšujú cenu za užívanie finančných prostriedkov za obdobie do dohodnutej alebo

predčasne vyvolanej doby splatnosti a zneisťujú sankčný mechanizmus úrokov z omeškania. Takto dochádza k obchádzaniu inštitútu iného plnenia na účely aplikácie ust. § 3a ods. 2 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. Z uvedených dôvodov dohoda, podľa ktorej má spotrebiteľ popri úrokoch z omeškania, príp. ďalších sankciách platiť po splatnosti pohľadávky aj úroky za poskytnutie úveru do splatenia úveru, spôsobujú značnú nerovnováhu ku škode spotrebiteľa, predstavujú značné zhoršenie postavenia spotrebiteľa oproti zákonnému pravidlu, ktoré chráni spotrebiteľa v úverových vzťahoch pred nadmerným navýšením dlhu oproti výške úveru. Je nepravdepodobné, že by spotrebiteľ takúto dohodu individuálne vyjednal s dodávateľom, ktorý zaobchádza so spotrebiteľom čestne a rovnocenne. Podľa názoru súdu niet kogentnej úpravy o úrokoch popri úrokoch z omeškania. Zákon reguluje úroky za úver bez časovej úpravy, a preto dohoda o takýchto úrokoch je odklonom od dispozitívnej úpravy a je nielen v neprospech spotrebiteľa, ale vyvoláva hrubú nerovnováhu v neprospech slabšej zmluvnej strany. Navyiac tak sa takáto dohoda dostáva aj do rozporu s ust. § 3a Nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., a preto je neplatným právnym úkonom pre rozpor s ust. § 39, § 52 ods. 2 v spojení s ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a súčasne neprijateľnou zmluvnou podmienkou (rozsudok KS v Prešove sp. zn. 6Co/190/2014, sp. zn. 19Co/4/2017, sp. zn. 22Co/2/2017).“

48. S poukazom na citované rozhodnutia súdov súd IV. výrokom rozhodol, že aj táto zmluvná podmienka je neprijateľná.

49. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

50. Keďže rozsudok, ktorým súd vo výroku určí neprijateľnosť zmluvnej podmienky vytvára zákonný predpoklad pre uplatnenie sankcie voči dodávateľovi za to, že porušil svoju povinnosť, a to v podobe práva spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie, považoval súd za dôvodný aj nárok žalobcu na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a predložené dôkazy má súd za to, že žaloba žalobcu je v celom rozsahu dôvodná čo do základu a aj do uplatnenej výšky primeraného finančného zadosťučinenia. Žalobcovi vzniklo právo na primerané finančné zadosťučinenie, ktoré mu súd priznal v primeranej výške.

51. V prejednávanej veci je predmetom konania aj nárok žalobcu opierajúci sa o ustanovenie § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa poslednej vety tohto ustanovenia, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Predpokladmi pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom a zároveň úspešne uplatnený nárok, ktorý vznikol porušením práv spotrebiteľa, teda práv nie len podľa zákona č. 250/2007 Z. z., ale aj práv podľa piatej hlavy prvej časti Občianskeho zákonníka, zákona o spotrebiteľských úveroch a prípadne iných predpisov.

52. Porušenie práv a povinností žalovaným vyplývajúcich z Občianskeho zákonníka, zákona o spotrebiteľských úveroch a zákona o ochrane spotrebiteľa, navyše v takej výraznej intenzite a závažnosti súd s poukazom na § 3 ods. 5 veta tretia zákona o ochrane spotrebiteľa považuje za dôvod na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia žalobcovi, ktorý sa úspešne domohol určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok.

53. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 6Cdo/389/2015 zo dňa 14. 09. 2016 konštatoval, že pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť úspešné uplatnenie konkrétneho nároku z porušenia práva alebo povinnosti napr. nároku na

náhradu škody, na vydanie bezdôvodného obohatenia alebo aj na určenie neprijateľnosti konkrétne vymedzenej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve. Uplatnením práva však nemožno rozumieť iba podanie žaloby spotrebiteľom, ale takýmto konaním je aj účinná obrana spotrebiteľa v konaní začatom na podnet dodávateľa (pozri napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 2Co/118/2017 zo dňa 18. 04. 2018 bod 9. odôvodnenia, rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 20co/280/2016 zo dňa 30. 11. 2017 bod 10. odôvodnenia).

54. Žalovaný je dlhodobou bankou, ktorá má v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov a teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Žalovaný do uvedenej úverovej zmluvy a jej úverových podmienok zakomponoval neprijateľné podmienky, ktorých aplikáciou mohol na úkor žalobcu získať finančné prostriedky, na ktoré nemal zákonný nárok, čím by sa obohatil na úkor spotrebiteľa- žalobcu. Takéto konanie žalovaného, ktorý vedome do formulárovej, úverovej spotrebiteľskej zmluvy uvedie neprijateľné zmluvné podmienky, je nutné považovať za porušenie práva spotrebiteľa - žalobcu, ktorý sa aktívne bránil, hoci aj v predmetnom konaní, keď spolu s nárokom na určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a určenie neprijateľnosti konkrétnych zmluvných podmienok si uplatnil aj nárok na primerané finančné zadosťučinenie. Žalobca tak bol úspešný čo do jeho nároku na určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a určenie neprijateľnosti konkrétnych zmluvných podmienok. Je preto možné vyvodiť, že práve porušením povinnosti žalovaného pri uzatváraní úverovej zmluvy, došlo k situácii, že žalobca sa úspešne domohol ochrany svojich spotrebiteľských práv voči žalovanému.

55. Primerané finančné zadosťučinenie pre spotrebiteľa v zmysle § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa nie je čo do výšky zákonom nijako konkrétne stanovené, klasifikované, či limitované, nie sú naň žiadne tabuľky či osobitné kritériá, základným a určujúcim kritériom v zmysle zákona je jeho primeranosť, ktorú súd posudzuje podľa vlastnej úvahy s prihliadnutím na konkrétne okolnosti veci. Pokiaľ ide o dôvodnosť poskytnutia tohto zadosťučinenia, bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, nakoľko postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy. Je pritom treba vychádzať z toho, že toto zadosťučinenie má niekoľko funkcií, a to satisfakčnú, sankčnú, odradzujúcu a odmeňujúcu. Pri určení jeho výšky súd musí zohľadniť viaceré relevantné okolnosti, a to napríklad či nejde v prípade postupu a konania dodávateľa o recidívu, aká bola intenzita porušenia a dôsledky konania dodávateľa, ekonomický dopad nečestného konania dodávateľa na spotrebiteľa, ako aj skutočnosť, či už napríklad nebolo poskytnuté zadosťučinenie spotrebiteľovi aj v inej podobe.

56. Žalobca žiadal primerané finančné zadosťučinenie vo výške 2.275,90 eur, s poukazom na to, že žalovaný sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil práve o túto sumu, keďže mu bol poskytnutý úver vo výške 2.000,- eur, avšak žalovanému zaplatil 4.275,90 eur, t. j. nad istinu zaplatil časť splátky 12.09.2013 vo výške 21,93 eur a splátky od 14. 10.2013 do 14.9.2016 vo výške 2.253,97 eura, teda spolu 2.275,90 eur. Túto sumu požadoval za porušenie spotrebiteľského práva spočívajúceho v absencii obligatórnych náležitostí zmluvy, majúcej za následok jej bezúročnosť a bezpoplatkovosť, ako aj za ďalšie tri porušenia spotrebiteľského práva, predstavujúce neprijateľné zmluvné podmienky. Odradiť dodávateľa od recidívy môže práve jeho uvedomenie si, že čím vyššiu sumu od spotrebiteľa bude nedôvodne žiadať, resp. uplatňovať viac neprijateľných zmluvných podmienok, tým vyššie finančné zadosťučinenie v prípade úspešného uplatnenia ochrany spotrebiteľom následne bude musieť poskytnúť, preto odradzujúci účinok vo vzťahu k tomu, aby boli dodržiavané náležitosti zmlúv a aby sa žalovaný v budúcnosti nedomáhal na spotrebiteľoch nedôvodných plnení v takej výške, je práve v takom prípade naplnený.

57. Pri sankčnej a odradzujúcej funkcii primeraného finančného zadosťučinenia v danej výške, súd zohľadnil nielen už vyššie popísanú intenzitu zásahu a porušenia zo strany žalovaného ako dodávateľa, ale aj skutočnosť, že nejde o zďaleka prvý, či ojedinelý prípad, kedy žalovaný uplatňoval neprijateľné zmluvné podmienky. Súd pri prisúdení primeraného finančného zadosťučinenia a určovaní jeho výšky vzal na zreteľ aj to, že toto zadosťučinenie je v zákone zakotvené aj preto, aby prostredníctvom jeho priznania spotrebiteľovi dodávateľ bol odradený od ďalších takýchto postupov. Je preto plne namieste sankcionovať žalovaného prostredníctvom priznania primeraného finančného zadosťučinenia žalobcovi ako spotrebiteľovi v nim požadovanej výške.

58. A napokon čo sa týka satisfakčnej a odmeňujúcej funkcie primeraného finančného zadosťučinenia, niet pochýb o tom, že uplatňovanie neprijateľných zmluvných podmienok a tým aj požadovanie neprimeraných protiplnení zo strany žalovaného od spotrebiteľa logicky znamená obmedzenie komfortu

spotrebiteľa, berie mu čas a kľud. Žalobca sa musel brániť nedôvodným nárokom, vyhľadať advokáta, ktorý ho v spore proti nepochybne ekonomicky a právne silnejšiemu dodávateľovi zastupoval. Na druhej strane súd zohľadnil aj to, že cieľom podanej žaloby bolo dosiahnuť základ pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Podľa názoru súdu bolo nevyhnutne potrebné prihliadnúť aj na to, že žalobca dobrovoľne uzatvoril so žalovaným zmluvu o úvere, hoci mal možnosť túto zmluvu nepodpísať, resp. robiť úkony k tomu, aby ochránil svoje práva, už skôr hľadať právnu pomoc tak, ako to urobil neskôr. Súd však zohľadnil predovšetkým to, že v zmluve o úvere nebola uvedená celková čiastka úveru, žalobca nevedel koľko má v skutočnosti banke vrátiť, a napriek týmto nedostatkom zaplatil spolu sumu 4.275,90 eur, t. j. o 2.275,90 eur viac, ako si v skutočnosti požičal. Toto všetko súd zohľadnil pri svojom rozhodnutí.

59. Podľa súdu zjavným cieľom právnej úpravy inštitútu primeraného finančného zadosťučineniam je priniesť poctivosť, férovosť, transparentnosť a dodržiavanie práva do dodávateľsko- spotrebiteľských vzťahov. Dodávateľ, ktorý nič neporuší, nemusí sa obávať, že by sa nedomohol toho, na čo má sám nárok, alebo že by dokonca ešte musel plniť primerané finančné zadosťučinenie. Ak ale sám niečo poruší a vytvorí stav, že je daný základ nároku na primerané finančné zadosťučinenie, tak jeho obrana je potom nerelevantná. Vzhľadom k všetkým uvedeným okolnostiam súd považuje za legitímne a spravodlivé priznať žalobcovi primerané finančné zadosťučinenie v nim uplatnenej výške 2.275,90 eur zodpovedajúcej sume bezdôvodného obohatenia žalovaného.

60. Pokiaľ ide o výšku primeraného finančného zadosťučinenia, nie je totiž vylúčené, aby výška nemateriálnej ujmy, ak jej mantinely nie sú zákonom stanovené, bola obdobná, zhodná, vyššia alebo nižšia ako ujma, ktorá oprávnenej osobe hrozila v majetkovej sfére. Krajský súd Prešov k výške primeraného finančného zadosťučinenia uviedol v rozhodnutí sp. zn. 17Co/17/2018 nasledovné: „Pri stanovení výšky primeraného finančného zadosťučinenia treba vychádzať zo závažnosti vzniknutej resp. hroziacej ujmy, okolností tak na strane žalobcu ako aj žalovaného, okolností, za ktorých došlo k porušeniu práva žalobcu. Pri určení výšky finančného zadosťučinenia sa nemožno striktnie držať ujmy, ktorá žalobcovi objektívne hrozila, resp. ktorá mu vznikla. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobcu, resp. na kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale v danom prípade musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany.“ Podľa názoru súdu pri opodstatnených nárokoch spotrebiteľov nestačí len strohé konštatovanie súdu o porušení práv vyslovením či už bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru alebo určením neprijateľnej zmluvnej podmienky, ale je potrebné tento proces zavŕšiť priznaním aj finančnej kompenzácie odrážajúcej ujmu, ktorú spotrebiteľ utrpel pri súdnej a inej konfrontácii s dodávateľom. Súd po zvážení všetkých okolností vyhovel žalobe aj v časti primeraného finančného zadosťučinenia a V. výrokom zaviazal žalovaného na úhradu primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 2.275,90 eur žalobcovi.

61. O trovách konania súd rozhodol VI. výrokom podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo (§ 255 ods. 2 CSP).

62. Žalobca bol v spore o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok a v nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia plne úspešný a vzhľadom na plný úspech mu súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v súlade s § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa

napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.